

Láska je nejkrásnějším dobrodružstvím života, ale je také jedním z nejobtížnějších. Na svatého Valentýna vždycky myslím na nově zamilované, na zamilované, kteří zůstali věrní, na zamilované, kteří se dopustili nevěry, na vdovy a vdovce. Vzpomenu si také na ty, kteří se rozešli, rozvedli, znovu provdaly nebo oženili... A konečně myslím i na všechny svobodné a na ty, kteří nad láskou rezignovali.

Pařížská diecéze nedávno vyzdvihla svatého Valentýna. To je moc dobrý nápad. Evangelia jsou výkřikem lásky a výkřikem svobody. Náš arcibiskup André Vingt-Trois dobře udělal, že toto téma zdůraznil.

Každý vidí lásku přímo u svých dveří. Někdy u dveří svého obchodu... Lékárnici v Anglii se rozhodli na den svatého Valentýna zdarma rozdávat pilulky Viagry všem od třiceti do devadesáti let. Originální způsob, jak oslavit lásku... Ale příliš komerční a taky dost omezující. Na svátek zamilovaných putuje také miliarda přáníček a dárků. Pařížské farnosti chtěly tento svátek pozvednout z jeho zažité podoby plné pastelové romantiky, reklamy a komerčnosti poněkud výš. My křesťané víme z našeho základního materiálu, naší knihy, naší svaté Bible, a zvláště z evangelií, že Bůh je láska. Nejkrásnější na našem náboženství je vědomí, že Bůh nás miluje. Na tom všechno stojí. Teologové mohou dlouze rozprávět, o čem se jim zachce, ale kněz nemůže mluvit o ničem jiném než o lásce, protože to je ta nejkrásnější, největší, nejušlechtlejší, nejvíce tvůrčí záležitost na světě.

Prameny, odkazy

Luke T. Johnson – Evangelium podle Matouše – Sacra pagina;
Průvodce životem – Matouš – Luxpress; Angelo Scarano – www.pastorace.cz;
Petr Mareček – www.biblickedilo.cz

Věřící i nevěřící jsou stejně rozechvělí, když se jedná o lásku. Vzpomínám si na vyjádření jednoho člověka na mé přednášce: „Víte, nejsem křesťan,“ řekl mi, „dokonce nesnáším katolíky a papeže, ale je moc dobré, že jste v tomhle sále promluvil o lásce!“ Jednalo se pochopitelně o nenáboženský přednáškový sál. Docela mě to povzbudilo.

Úmyslem pařížského arcibiskupa je, aby se svobodně mluvilo o všech aspektech partnerského života, které nám připadají důležité. Některé farnosti se rozhodly, že večer 14. února uspořádají pěknou hostinu při svíčkách, třeba i v kostele. Důležité je prožít láskyplnou družnost. Sejit se na příjemném místě a společně oslavit svatého Valentýna, všichni, staří i mladí, je to moc krásné.

Kdo by dokázal odolat lásce? Kdo stvořil ten pocit, když člověk miluje a je milován? Je nás na Zemi šest miliard. Když si jeden člověk zvolí druhého, když se zrodí empatie, neobyčejná souhra a on si řekne: S touhle budu sdílet svůj život, a ona si totéž řekne o něm, pak vznikne ta nejsilnější věc na světě.

Láska je jako proud, říkal svatý Pavel, který nikdo nezastaví. Je to nejkrásnější dobrodružství života. Kdo by dokázal říct, že je mu jedno, jestli je milován? Já potkávám jen lidi, kteří touží být milováni a milovat. A mnoho těch, kterým láska zoufale chybí, nebo je ničí následky nevydařených vztahů. Všechna náboženství, všechny teologie říkají, že láska existuje, a pro všechny je svatá.

Guy Gilbert – *Bud'te světlem!*

biblický program brněnské diecéze 2010 - 2013

www.vezmiacti.cz

5. neděle v mezidobí – cyklus A

6. února 2011

Ježíš řekl svým učedníkům: ¹³„Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. ¹⁴Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. ¹⁵A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. ¹⁶Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Mt 5,13-16

Úvod k meditaci

Ježíš vyjadřuje v tomto evangeliu smysl poslání křesťana – nebát se *být*, tedy být tím, kdo je nesmírně obdarován poznáním Boha. Tato skutečnost totiž dává *chuť*, dává *šťávu* světu, přináší *světlo* do temnot. Jsem pro druhé pokorně – tedy pravdivě a neokázele – *solí země* a *světlem světa*? Nesnažím se někdy až příliš splynout s davem? Dokážu neútočně, ale jasně předložit svůj názor vycházející ze zdrojů evangelia?

Výklad biblického textu

Kontext: Po blahoslavenstvích ohlašujících blízkost království nám evangelista předkládá dva výroky o postoji a vnitřní síle těch, kteří přijali Boží království: stali se *světlem světa* a *solí země*. Sůl neslaná je neúčinná, stejně tak jako světlo ukryté – evangelium nás tedy zve, abychom jako křesťané nebránili darům, které nám byly svěřeny.

¹³ **sůl země:** Sůl se používala k ochucení potravy (viz Job 6,6), ke konzervování a čištění, byla nedílnou součástí každé oběti (viz Lv 2,13, Ez 43,24). Forma 2. osoby množného čísla zachovává způsob oslovení započatý v 5,11-12. I když sůl neztrácí svou slanost, může být znehodnocena (v evangelním textu je doslova: *stane se pošetilou*). Koření bez chuti je k ničemu. Stejně tak křesťané, kteří nijak neovlivní svět kolem sebe a kteří jsou svými postoji příliš podobní nevěřícím vycházejícím pouze z materiálních hodnot, nemají pro Boží věc valnou hodnotu. Opravdoví křesťané by neměli splývat s davem, ale být *solí země*, stejně jako koření dává potravě vynikající chuť.

¹⁴ **světlo světa:** v pozadí je Iz 2,3-5: *Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na*

Týden
s Božím
slovem

1. čtení:
Iz 58,7-10,2

2. čtení:
1 Kor 2,1-5

Evangelium:
Mt 5,13-16

Srovnání:

Mk 9,50
Lk 14,34-35

Ef 5,8

Mk 4,21

L 11,33; 8,16;

Ef 5,8-9

1 P 2,12

F 2,15

vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle! Obraz světla je součástí pozvání, kterého se dostalo Izraeli: ...choďme v Hospodinově světle! V Iz 42,6 a 49,6 je Izrael povolán k tomu, aby byl světlem národů.

město ležící na hoře: Pokud je toto narážka na Iz 2,3-5 (viz výše), pak se také vztahuje na Jeruzalém, ležící na hoře Siónu. Starý zákon předvídá, jak všechny národy putují do Jeruzaléma, aby se naučily Tóře – Mojžíšově zákonu, a plodem toho bude dokonalý pokoj. Je možné skrýt město stojící na vrcholu hory? Jeho světla lze v noci vidět na kilometry daleko. Kdo žije pro Ježíše a Boží království, září jako světlo a ukazuje druhým směr k Bohu.

¹⁵ **A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě:** V antické době byly olejové lampy stavěny na vysoký stojan, svícen. Dům prostých lidí měl pouze jednu místnost. Lampa z vysokého svícnu měla pokud možno ozářit veškeré její části a všechny věci v této místnosti v jejich skutečné podobě. K tomuto účelu byla lampa používána, a proto se nacházela na tomto vyvýšeném místě.

¹⁶ **Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích:** Tedy stejným způsobem jako je svítlna na podstavci, mají být též Ježíšovi učedníci orientačním bodem a světlem. Nemáme se stáhnout do ochrany anonymity nebo davu. Jen když jsme viditelní a neschovaní nebo maskovaní, můžeme přispět k tomu, aby byl poznán Bůh jako dobrý Otec. Tato viditelnost se zásadně odlišuje od vystavování se na odív (srov. Mt 6,1-18).

K tématu

Chameleón má zvláštní vlastnost: *mimetizuje* se tak dokonale s prostředím, že se v něm ... ztrácí. Prostě není rozpoznatelný, identifikovatelný. A jaký příklad si z toho můžeme pro sebe vzít? Že si nemáme brát příklad od chameleóna! Křesťan se totiž nemá ztotožnit s okolím, nemá být temnotou ve tmě, ale světlem! Nemá se připodobnit okolnímu prostředí, vytrádit se v něm (podobně jako chameleón), stát se anonymním, ale má být světlem a solí. Být temnotou jako ostatní je pohodlnější: mohu se schovat v davu, být ve skrytu *nekritizovatelnosti*, protože nevybočuji z *normálu*. A takový postoj Kristus pranýřuje! Věřící může a má něco přinášet: světlo a slanost. A to přinese právě tím, že bude autentický, že se nebude schovávat, lépe řečeno, že nebude schovávat světlo Kristova evangelia. A pokud se rozhodne pro chameleónský styl, pak se stává bezcenným jako světlo *pod kbelíkem*. Nepřináší nic svému okolí, ničím jej neobohacuje.

Angelo Scarano – www.pastorace.cz

Další texty v týdnu

Po: Gn 1,1-19; Mk 6,53-56

Čt: Gn 2,18-25; Mk 7,24-30

Út: Gn 1,20-2,4; Mk 7,1-13

Pá: Gn 3,1-8; Mk 7,31-37

St: Gn 2,4b-9,15-17; Mk 7, 14-23

So: Gn 3,9-24; Mk 8,1-10

Vy jste sůl země a vy jste světlo světa, říká Pán.

Lidé mi často říkají: *Guy, ty jsi star*. Já na to kašlu, nechci být hvězdou, když nebudu vydávat světlo. Dnes se hlásá: *Buďte star, jste jedineční*. Všichni jsme jedineční. Každou *star* přezáří slunce a umělé osvětlení. I když by se domnívala, kdovíjak je oslnivá. Jenže je oslněná a vidí jen sama sebe. Jednou ve Švýcarsku jsem měl promluvit před dvěma tisíci lidmi. Oslňovaly mě ohromné reflektory. Neviděl jsem vůbec nic a vidět jsem byl jenom já. Odmítl jsem promluvit, dokud se nerozsvítí v sále. Chtěl jsem vidět každému do obličejů.

Slovo *star* znamená v angličtině hvězda. Je třeba obdivovat hvězdy a nedůvěřovat *stars*. Je dobře, když na lidi čas od času někdo zapůsobí svou září. Dělán to proto, abych vám zvěstoval Boží slovo. Bývám v televizi. Budiž! Ale pak se vrátím zpátky do řady.

Guy Gilbert – Evangelium podle svatého lotra

Liturgie nám v prvním čtení předložila k zamyšlení právě tuto tematiku, když k nám nechala zaznít slova proroka Izaiáše, jež se zdají být napsána přímo pro dnešní dobu: „Lámej svůj chléb hladověmu, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu... Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit..., tehdy v temnotě vzejde tvé světlo...“ Vidíme tedy, co vlastně znamená být světlem světa a činit skutky světla! Není možné se vyhnout této logice, pokud o sobě tvrdíme, že máme zdravou víru. Není skutečně možné hovořit o křesťanovi jako nositeli světla a soli, aniž bychom opomenuli právě tyto aspekty života. Hladových lidí je dnes ve světě více než kdy dřív; má se zato, že zhruba třetina světové populace trpí chronickým hladem. Také bezdomovci se kolem nás často objevují. Předstírat, že si jich nevšímáme, znamená být jako ten levita, který na cestě z Jeruzaléma do Jericha prošel kolem zraněného na cestě ještě před milosrdným Samaritánem a vůbec mu nevěnoval pozornost. Ne všichni mezi námi mají byt nebo dům, který by mohli sdílet s druhými, ale v naší bohaté společnosti je na druhou stranu málo těch,

kdo by se nemohli zapojit do nějaké aktivity ve prospěch bližního a ozelet nějakou zbytečnou útratu ve svých nákupech, aby mohli pomoci těm, kdo jsou potřebnější než oni.

Izaiáš hovoří také o tom, že máme přestat utlačovat, ukazovat prstem a mluvit křivě. Toto více než cokoli jiného v této době špiní a zatemňuje naše soužití, a působí v něm obrovský rozruch. My křesťané bychom měli jít v tomto směru příkladem, a tak se prokázat jako skuteční synové a učedníci světla. Přestaňme být drzí a namyšlení a přísně ukazovat obviňujícím prstem na druhé.

Konečně je třeba se zeptat pro koho musíme být světlem? – Pro svět nebo pro zemi, je napsáno v evangeliu. Ano, ale nedělejme si žádné iluze; světem je pro nás především to, co nás bezprostředně obklopuje, náš každodenní malý svět: rodina nebo pracovní prostředí. Zapomenout na to znamená žít v neustále klamném alibi. O opravdovém světle Ježíš říká, že se má postavit na svícen, aby svítilo všem, kdo jsou v domě.

Raniero Cantalamessa – Slovo a život